

érces
funkcióját,
mit büszkén hordhat,
s ő ezt máris
eszének
tulajdonítaná,
életfogytiglanig
kapott
jutalomnak.
A tömeggel
régóta
nem tart kapcsolatot.
Gyűjti a
- politikai -
tőkét.
Azt hiszi,
néki
örökre megadatott
köztünk
a hatalom és dicsőség.
Lent
egyesek
járkálnak, tipegnek -
lelkét
e mocskos látvány
megüli.
Mintha ezt mondaná:
„Ne érintsen meg
e sűrű
forgatag,
hisz pártonkívüli.”

Ilyen iratokkal,
mondjátok,
mit ne
merne?
Ilyen kapcsolatokkal
kitől is
rémülőzne?
Asztaltársára ordít
füsttől és fröccstől szédelegve:
„Polgártárs,
a függönnyt
húzza össze!”
S mert a Kávébé s a Katpol
támogatja,
a késlekedőnek
egy jót odacsap,
s a szomszéd
vérző füléhez kapva
cinyúlik
az asztal alatt.
Pöffeszkedve
leül -
minck itt a beszéd? -,
makacskodik
e fenséges férfi,
s leteszi
a jegyzőkönyvre
megbízó levelét:
„Olvassátok, és hapták! Lelépni!”
De mi történt?
Senki sem szalutál?

A nagyúr
    kidülleszti
                    jelvénnyel
                            ékes ruháját.

Más esküt tett
    – hallod-e, kiskirály? –

a hatalmas,
    szilárd párt!

Jelszavaink söprűje
    frázis-vasakat csörget,
a vihar söprűje
    a tökfejeket tovasodorja.

– Elvtársak,
    hadd törjön
                            a tömeg feldühödve

a pártért,
    a kommunizmusért,
                            a kiskirályokra! –

Nem tudom,
    kié e száj,
csak azt, hogy szájba
    vágok valakit.

Íme,
    egy szovjet kiskirály
fürdőhelyre
    utazik.

Eörsi István fordítása